

SCENER I:1-3

1

INT. HANNAS SJUKHUSRUM - DAG

1

Ljudlandskap sjukhusmiljö. Dörren öppnas.

SJUKSKÖTARE

Hej, Hanna. Du har besök.

HANNA

Okej, vem är det?

SJUKSKÖTARE

Jacob, din pappa?

HANNA

Han är int min pappa.

Jacob kommer in i rummet.

JACOB

Hej Hanna.

HANNA

Nå hej.

Jacob tar en stol.

JACOB

Jag är lessen för att ja int ha kommit hit tidigare. Jag har suttit på Mejlans hela natten. Jag kommer direkt därifrån.

Hanna svarar inte.

JACOB (CONT'D)

De sa att dina vänner hade fört dej till jouren. Zaida och Theo? Du har fina vänner. Personalen berätta att du int hade fått luft. Och att du gång på gång hade sagt att du int orkar mera. Att du bara vill bort.

HANNA

Mm.

JACOB

Jag är jätteledsen, Hanna. Jätteledsen...

Hanna börjar gråta.

JACOB (CONT'D)

Hej... Voj vännen... Hej...

HANNA

Nej, rör int vittu mej.

JACOB

Du vill säkert veta hur det går för tvillingarna. Dom är ännu på intensivmen läkaren verka hoppfull.

HANNA

Och mamma då?

JACOB

Kajsa kämpar. Dom kan int säga någo mer just nu. Det var förarsidan som hamna under rekkän.

HANNA

Mamma klarar sej. Hon klarar sej alltid.

JACOB

Jo. Polisen försöker reda ut vad det var som riktigt hände. Enligt rekkakusken så... sku Kajsa ha kört på honom med flit.

HANNA

Vafför gjorde du så här mot oss?

JACOB

Jag är jätteledsen över hur de har blivi. Jag sku göra jättemånga saker på ett helt annat sätt nu.

Jacob gräver fram en ryggsäck.

JACOB (CONT'D)

Jag tog med lite grejer åt dej. Här är den här megahupparen... Så har jag din Lilla-My handduk... din laddare. Ja, så tog jag med den här Ditlevsen-boken som låg bredvid din säng, jag tänkte det kanske är någo du håller på med.

HANNA

Tack.

JACOB

Jo. Ja, och Linnéa såg din dagbok i ditt rum och tänkte att de kanske sku kunna hjälpa att skriva lite.

HANNA

Aj Linnéa gräver runt i mina saker? Jag tycker att du kan gå nu.

JACOB

Nåjo...

HANNA

På riktigt. Gå.

JACOB

Okej, okej, jag går. Jag går. Jag ringer så fort jag hör nånting. Och jag kommer och hälsar på igen. Ja. Försök vila.

HANNA

Mhm.

JACOB

Hej.

Jacob går.

2

INT. HANNAS SJUKHUSRUM

2

HANNA (V.O)

Skriva dagbok? Vad tänker den där häxan riktigt med? Nå, jag skriver väl fast så här då: "Vittu jag hatar er alla."

HANNA (V.O) (CONT'D)

För några veckor sen låg jag i mitt egna vackra, trygga rum och titta ut genom fönstret. På andra sidan gatan torna grannhusets vackra fasad upp sej. Nu ligger jag istället på sjukhus. Mina bröder är på intensiv och mamma kämpar för sitt liv. Som pricken över i:et borde jag mukamas vaa tacksam över att Jacob hämta hit nån huppare.

Hanna doftar på hupparen.

HANNA (V.O) (CONT'D)
 Min huppare doftar hemma. Vårt
 sköljmedel. Det här rummet stinker
 av psykmedicin. Jag vill int vara
 här, men har jag ens ett hem
 längre? Hur var det hemma? Allt
 känns så avlägset, och ändå var det
 bara en månad sen allt ännu var
 bra. Efter det gick allt åt
 helvete.

3 INT. HANNAS RUM - DAGTID (4 VECKOR TIDIGARE)

3

Hanna spelar på sin gitarr The Smiths låt "There is a light
 that never goes out" och sjunger med.

HANNA
 (sjunger)
 "Take me out tonight/ Where there's
 music and there's people/ And
 they're young and alive/ Driving in
 your car/I never, never want to go
 home/ Because I haven't got one/
 Anymore..."

JACOB
 (bakom dörren)
 Hanna!

HANNA
 "If a double decker bus/ crashes
 into us/ To die by your side/ it's
 such a heavenly way to die.."

Jacob öppnar dörren.

JACOB&HANNA
 "If a ten ton truck/ kills the both
 of us. / To die by your side/ Well,
 the pleasure, the privilege is
 mine."

HANNA (V.O)
 Det var vår låt. Min och Jacobs
 egen låt som vi bruka sjunga
 tillsammans i bilen. En gång sjöng
 vi den på karaoke på min kusins
 bröllop. Nu hade Jacob valt den
 till skolans konsert.

Hanna och Jacob fortsätter sjunga.

JACOB&HANNA

"Take me out tonight / Take me
anywhere / I don't care
I don't care, I don't care"

JACOB

Hej, vännen, kan du ta ner volymen
lite. Din mamma har
distansutbildning.

HANNA

Jag måst ju få öva.

JACOB

Vännen, du är jättebra. Du är så
mycket bättre än elever på
gymnasiekonsserter brukar vara.

HANNA

Tack.

JACOB

Kan du komma och hjälpa med
tvillingarna? Jag borde sticka.

Hanna lägger undan gitarren och stiger upp från sängen,
följer efter Jacob. Tvillingarnas prat hörs.

HANNA (V.O)

Jacob va min skolas musiklärare.
Folk fråga ofta om det var nolo att
ha
sin styvpappa som lärare. Men jag
hade aldrig tyckt att det va
obekvämt. Det verka nästan som om
dom var avundsjuka på att just
Jacob var min styvpappa. Alla älska
honom, speciellt tjejerna. Han va
rolig och hade bra stil. Lite så
där forever young.